

що не бѣгашь ты въ Канадаж? Азъ не можь двѣ бѣгамъ защо-то мой-тъ Господарь мя вѣрова". — Така ми ежъ кязовали. Жялно ми је да ся раздѣлямъ съ Тома, длѣженъ съмъ да ти кажь. А тырѣбѣ да го земешь връзьь всичкый-тъ долгъ, и ты бы го зель, Гели, ако имашь съвѣсть."

"Азъ имамъ толкось съвѣсть, колко-то је нужно да има јединъ чловѣкъ тръговецъ, за да може да ся кълне съ нѣиъ, отговори тръговецъ-тъ, нарисмѣхъ." а за да задлѣжъ приатели-ти си, готовъ съмъ да направьь всичко, що је благо разумно, иъ таја гсдина, видите ли, је малко мжчена за насъ — малко мжчена.

Тръговецъ-тъ въздѣхъ насупень, и си нали още ракийцъ.

„И така Гели, какъ ще свръшимъ пазарь-тъ? каза Г. Шельби подирь једно затруднително мльчяние, које-то ся продлѣжи пѣколко минути.

„Та нѣмате ли пѣкоје момченце или момиченце да придадете връзьь Тома?"

„Гъм.— Нѣмамъ никого, кой-то да не ми је потрѣбенъ. А да кажь истинь-тъ, само једна крайня нужда мя побужда да продавамъ, азъ не обичямъ да ся раздѣлямъ съ кого да је отъ мой-ти работници — бждете увѣрены."

Въ това и врѣмя растворижъ сѣ вратата, влѣзе въ транезарий-тъ једно мулатче на четьре или пять години.

То имаше видъ доста приатень и хубавъ. Чръна-та му коса, тьика и мярка като свила, висѣше на лѣскави кадри около хубавичкы-ти му бузи, голѣми чръни очи, плѣни съ огнь и лѣжностъ, свѣтиахъ подъ длѣгы и гжсти рѣсници, кога-то съ любопытство изглѣдоваше стаи-тъ. Хубаво облѣкло отъ пѣстръж (чръвено и жълто) аладжъ, добрѣ скроено и облѣчено придаваше още повече хубостъ на тьмно-то му засмѣно лице, а једна комическа увѣренность смѣсна съ боизань показвахъ че је разгадень и обичень отъ Господаря си. "Ей, гарванче, каза Г. Шельби, като под-свирижъ и му мѣтижъ јединъ гроздь — На, лови!

Дѣте-то, колко-то му бѣ сила-та затечеса къмъ добычъ-тъ, а Господарь-тъ му ся заливаше отъ смѣхъ.

„Иди само! Джимъ, каза Г. Шельби.

Дѣте-то отиде до нѣго, господарь-тъ поглади кждравъ-тъ му главичкъ и го помиловъ подъ брадъ-тъ.

„Айде. Джимъ, покажи на той-зи Господарь, какъ знаешь ты да цѣиешь и играешь.

Дѣте-то съ чистъ и јасень гласъ запѣ једнъ отъ днѣи-ти смѣшши пѣспи, кои-то пѣиътъ негритяне-ты и съпровождаше пѣшиѣ-то си съ разни комическы тѣлодвиженія съ рьцѣ-ти си, нозѣ-ти и съ цѣло тѣло съгласно съ пѣниѣ-то.

— Браво! извика Гели, и му под-